

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Toma Nadejda
Alerguș Constantin
Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Popa Alexandru în numele inculpaților Sîrghii Victor și Belous Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Sîrghii Victor XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX;

Belous Dumitru XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 30.03.2017 – 08.08.2017;*
2. *Instanța de apel: 30.08.2017 – 14.02.2018;*
3. *Instanța de recurs: 23.04.2018 – 06.06.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 08 august 2017, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Sîrghii Victor în baza art.287 alin.(3) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală la 4 (patru) ani 8 (opt) luni închisoare, în penitenciar de tip semideschis.

În conformitate cu art.90 Cod penal a fost suspendată executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 4 (patru) ani.

Belous Dumitru în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, la 4 (patru) ani 8 (opt) luni închisoare în penitenciar de tip semideschis.

În conformitate cu art.90 Cod penal a fost suspendată executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 4 (patru) ani.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că **Sîrghi Victor**, la data de 19.09.2016 în jurul orei 01:00 de comun acord și împreună cu Belous Dumitru, având intenția directă de a încălca grosolan ordinea publică, prin exprimarea unei

vădite lipse de respect față de societate și dorind acest fapt, deplasându-se cu automobilul de model „Mercedes” cu nr/î XXXXX, condus de Belous Dumitru, au stopat automobilul la intersecția drumurilor din s. Vasilcău, r-nul Soroca în așa mod ca să facă imposibilă deplasarea automobilului de model „Volkswagen Golf” cu nr/î XXXXX, la volanul căruia se afla Țapu Grigore, iar ca pasageri se aflau Lavraniuc Pavel, Colesnic Liviu, Lavraniuc Petru, Belous Daniel, Belous Ion și Belous Marin, după care, ieșind din automobil, având în mâni câte un obiect asemănător cu o bătă, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, au aplicat lovituri cu aceste băte în parbrizul automobilului de model „Volkswagen Golf” deteriorându-l, în geamurile de la ușile laterale stânga, spărgându-le complet, în bara decorativă a automobilului, amplasată pe capota portbagajului, deteriorându-l parțial.

Cu aceeași intenție, i-au aplicat o lovitură cu bătă lui Belous Marin în regiunea mâinii drepte, cauzându-i leziuni corporale sub formă de plagă contuză la dreapta, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiecte contondente, care datează din 19.09.2016, și în baza raportului de expertiză medico-legală nr.191 „A” din 25.10.2016, se califică ca vătămare corporală neînsemnată; lovituri cu bătă lui Belous Daniel în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale sub formă de plagă contuză pe cap, prelucrată prim chirurgical, însoțită de comoție cerebrală, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiecte contondente, datează din 19.09.2016 și în baza raportului de expertiză medico-legală nr.190 „A” din 25.10.2016 se califică ca vătămare corporală ușoară după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată; lovitură lui Belous Ion în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale sub formă de plagă contuză pe cap prelucrată prim chirurgical însoțită de comoție cerebrală, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiecte contondente, datează din 19.09.2016 și în baza raportului de expertiză medico-legală nr.189 „A” din 25.10.2016 se califică ca vătămare corporală ușoară după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată, acțiunile intenționate ale lui Sîrghi Victor și Belous Dumitru, care se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

La fel, instanța de fond a reținut, că **Belous Dumitru**, la data de 19.09.2016 în jurul orei 01:00 de comun acord și împreună cu Sîrghi Victor având intenția directă de a încălca grosolan ordinea publică prin exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate și dorind acest fapt, deplasându-se cu automobilul de model „Mercedes” cu nr/î XXXXX condus de Belous Dumitru, au stopat automobilul la intersecția drumurilor din s. Vasilcău, r-nul Soroca, în așa mod ca să facă imposibilă deplasarea automobilului de model „Volkswagen Golf” cu nr/î XXXXX, la volanul căruia se afla Țapu Grigore, iar ca pasageri se aflau Lavraniuc Pavel, Colesnic Liviu, Lavraniuc Petru, Belous Daniel, Belous Ion și Belous Marin, după care ieșind din automobil având în mâni câte un obiect asemănător cu o bătă, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, au aplicat lovituri cu aceste băte în parbrizul automobilului de model „Volkswagen Golf” deteriorându-l, în geamurile de la ușile laterale stânga, spărgându-le complet, în bara decorativă a automobilului, amplasată pe capota portbagajului, deteriorându-l parțial.

Cu aceeași intenție, i-au aplicat o lovitură cu bătă lui Belous Marin în regiunea mâinii drepte, cauzându-i leziuni corporale sub formă de plagă contuză la dreapta, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiecte contondente, care datează din 19.09.2016 și în baza raportului de expertiză medico-legală nr.191 „A” din 25.10.2016

se califică ca vătămare corporală neînsemnată; lovituri cu bâta lui Belous Daniel în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale sub formă de plagă contuză pe cap prelucrată prim chirurgical însoțită de comoție cerebrală, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiecte contondente, datează din 19.09.2016 și în baza raportului de expertiză medico-legală nr.190 „A” din 25.10.2016 se califică ca vătămare corporală ușoară după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată; lovitură lui Belous Ion în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale sub formă de plagă contuză pe cap prelucrată prim chirurgical însoțită de comoție cerebrală, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiecte contondente, datează din 19.09.2016 și în baza raportului de expertiză medico-legală nr.189 „A” din 25.10.2016 se califică ca vătămare corporală ușoară după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată, după care Belous Dumitru, dat fiind faptul că partea vătămată Țapu Grigore a început deplasarea cu automobilul său de model „Volkswagen Golf”, a urcat la volanul automobilului de model „Mercedes” cu nr/î XXXXX și s-a deplasat de la fața locului, urmărind automobilul condus de Țapu Grigore și în timpul deplasării spre s. Trifăuți, r-nul Soroca, intenționat a tamponat în spate de mai multe ori automobilul de model „Volkswagen Golf”, acțiunile intenționate ale lui Sîrghi Victor și Belous Dumitru, care se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - *huliganism agravat, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințare cu aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Sîrghi Victor și Belous Dumitru să fie recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (3) Cod penal, și prin prisma art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, stabilită o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani închisoare, fiecăruia, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A dispune încasarea din contul inculpaților în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 171 lei pentru examinarea documentelor medicale.

În motivarea apelului a invocat că, soluția instanței privind condamnarea inculpatului Belous Dumitru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (2) lit. b) Cod penal, este ilegală, or, cauza dată a fost judecată potrivit art. 364/1 Cod de procedură penală, adică pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind recunoscută vinovăția în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, a indicat ilegalitatea pedepsei aplicate acestuia, or, prima instanță i-a stabilit o pedeapsă cu închisoare peste limita maximă, admisă de art.364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, pentru infracțiunea de care a fost condamnat, care este de 3 ani 4 luni închisoare, și nicidecum de 4 ani 8 luni închisoare.

La fel, a considerat că, prima instanță n-a acordat deplină eficiență criteriilor generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art.61, 75 din Codul penal, astfel neîntemeiat a aplicat în privința inculpaților prevederile art. 90 Cod penal, deoarece în opinia acuzatorului de stat pedeapsa nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a

condamnațiilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și din partea altor persoane. Prin urmare, inculpaților trebuie să fie stabilită o pedeapsă cu executarea efectivă a acesteia prin izolarea de societate.

De asemenea, acuzatorul de stat și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de judecată, care a respins cererea procurorului privind încasa din contul inculpaților Sîrghii Victor și Belous Dumitru a cheltuielilor judiciare în sumă de 171 lei suportate pentru examinarea documentelor medicale, considerând că, este neîntemeiată, or, acestea în conformitate cu art.229 Cod de procedură penală urmează să fie suportate de condamnați sau trecute în contul statului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2018 a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Sîrghii Victor Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, la 3 (trei) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Belous Dumitru Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, cu aplicarea art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, la 3 (trei) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei, calculându-se din 14 februarie 2018, cu arestarea lui Sîrghii Victor și Belous Dumitru imediat din sala de ședință.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Sîrghii Victor de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Însă, în privința inculpatului Belous Dumitru, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a admis o eroare la încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, or, judecând cauza pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale și acceptate de către inculpat, descriind fapta prejudiciabilă comisă de către ambii inculpați ca *huliganism agravat, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințare cu aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*, incorect și ilegal a calificat acțiunile și l-a condamnat pe Belous Dumitru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, aplicându-i o pedeapsă cu închisoare peste limita maximă admisă conform art.364/1 Cod de procedură penală de 4 ani 8 luni închisoare, atunci când limita maximă pentru infracțiunea de care a fost condamnat este de 3 ani 4 luni închisoare.

Instanța de apel a considerat că argumentele invocate de către acuzatorul de stat privind blândețea pedepsei aplicată inculpaților, sunt întemeiate, or, verificând legalitatea acesteia, a reținut că, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana

vinovaților, astfel, fiindu-le stabilită o pedeapsă inechitabilă pentru consecințele survenite.

În acest sens, menționând că, inculpații au săvârșit o infracțiune gravă, în loc public, cu obiecte periculoase, asemănătoare unor bâte, creând un pericol real nu doar pentru integritatea corporală și sănătății părților vătămate, dar și pentru viața acestora.

Reieșind din caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul cinic cu care au acționat inculpații, instanța de apel a conchis că concluzia primei instanțe precum că, inculpații nu prezintă pericol social sporit evident fapt care ar justifica izolarea lor în penitenciar, mai ales că, inculpații au recunoscut vina pe deplin pentru faptele pentru care au fost puși sub învinuire, fiind caracterizați pozitiv, nu au antecedente penale, și în cazul dat au existat circumstanțe importante care permit condamnarea cu suspendarea pedepsei prevăzută de art. 90 Cod penal, este neîntemeiată, or, în privința inculpaților urmează a fi aplicată pedeapsa cu închisoarea cu executarea reală a acesteia, izolându-i de societate, pentru a fi atins scopul pedepsei penale, de corectare și reeducare, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Referitor la cerințele procurorului privind încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare în sumă de 171 lei, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, menționând că, instanța de fond absolut corect și legal a statuat, că expertizele medico-legale sunt o probă care de rând cu celelalte probe acumulate pe parcursul urmăririi penale de către partea acuzării au menirea a demonstra în instanță vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile imputate acestuia.

Astfel, este obligația acuzării în calitate de autoritate a statului de a acumula probele necesare ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în comiterea unei infracțiuni.

În acest temei, absolut legal instanța de fond a statuat obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului, în cazul dat a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

Totodată, subliniind că, în speță autorul apelului a făcut o interpretare extensivă a dispozițiilor art.227 Cod de procedură penală, care expres stabilește din ce sunt constituite cheltuielile judiciare, și în special pct.4) alin.(2) al respectivului articol cert stabilește, că în cazul efectuării unei expertize pot fi atribuite ca cheltuieli judiciare doar sumele cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei, și nicidecum însăși cheltuielile suportate integral pentru efectuarea unei expertize când aceasta are statutul de probă în procesul penal.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 14 martie 2018, este atacată, la 12 aprilie 2018, cu recurs ordinar de avocatul Popa Alexandru în numele inculpaților, care, invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală – *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, solicită casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților Belous Dumitru și Sîrghii Victor să le fie aplicată o pedeapsă echitabilă, ținând cont de prevederile art.70

alin.(3¹), 90, 90¹ Cod penal și 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, cu dispunerea suspendării condiționate a acesteia, și stabilirea unui termen de probă.

În opinia părții apărării pedeapsa stabilită inculpaților de către instanța de apel este una excesivă în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpaților și în acest sens menționează că, inculpații s-au căit sincer și și-au asumat responsabilitatea pentru cele comise de ei, au conștientizat cele săvârșite, și-au recunoscut vinovăția, exprimându-și voința liberă și benevolă de a accepta o procedură cât mai restrânsă, de a obține judecarea cât mai operativă a cauzei și cu cheltuieli cât mai reduse, au dat declarații veridice asupra cauzei.

Sub aspectul personalității, inculpații Belous Dumitru și Sîrghii Victor se caracterizează din punct de vedere pozitiv la locul de trai, fapt confirmat prin caracteristica nr.1747 din 20.10.2016 eliberată de Primăria comunei Vasilcău, raionul Soroca, potrivit căreia se constată că careva plângeri referitor la comportamentul inculpaților în adresa Primăriei nu au parvenit, locuiesc împreună cu părinții (f.d. 128), la fel, se constată că nici Belous Dumitru și nici Sîrghii Victor anterior nu au fost atrași la răspundere penală și nu s-au aflat în conflict cu legea, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru (f.d. 125, 126, 127), nu s-au aflat anterior în locuri de detenție, au vârsta tânără.

Mai mult, din momentul comiterii infracțiunilor și până la emiterea deciziei de către instanța de apel, perioadă în care inculpații s-au aflat în libertate au avut un comportament exemplar și nu au săvârșit careva fapte reprobabile.

Cu referire la atitudinea și modul de manifestare a inculpaților în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei în instanța de judecată, ambii s-au prezentat ori de câte ori au fost citați, și-au recunoscut vina, fără a înainta alte careva versiuni care ar fi tergiversat instrumentarea cauzei penale și ar fi împiedicat stabilirea adevărului, regretă cele comise și au reperat prejudiciul cauzat prin infracțiune în forma în care acest lucru a fost solicitat (f.d.92, 208).

Totodată, atrage atenția că, potrivit modificărilor operate la art.70 Cod penal, prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017, a fost introdus un nou alineat, alin.(3¹), potrivit căruia la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, în cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Deși aceste prevederi legale, care prin prisma art.10 Cod penal sunt aplicabile inculpaților, întrucât ușurează pedeapsa, erau în vigoare la momentul examinării cauzei în instanța de apel, se constată că instanța nu a ținut cont de acestea și nici nu le-a aplicat în cazul inculpaților, or, după cum rezultă din materialele cauzei, infracțiunea comisă de către inculpații Belous Dumitru și Sîrghii Victor datează cu 19.09.2016, data la care inculpatul Belous Dumitru avea împlinită vârsta de 20 ani, iar Sîrghii Victor - 21 ani.

Astfel, se constată situația în care, deși cauza penală de învinuire a lui Belous Dumitru și Sîrghii Victor a fost examinată în condițiile art.364¹ Cod de procedură penală, alin.(8) al căruia presupune reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, și nefiind luate în considerare modificările operate la art.70 Cod penal prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.163 din 20.07.2017, rezultă că inculpaților practic le-a fost aplicată pedeapsa cu închisoare la limita maximă, care putea fi aplicată reieșind din prevederile legale enunțate și fără a exista circumstanțe agravante.

Mai mult decât atât, se constată că instanța de apel a argumentat aplicarea pedepsei reale cu închisoare inculpaților, bazându-se cu precădere pe faptul că infracțiunea a fost săvârșită într-un loc public, cu obiecte periculoase, care de fapt sunt semne calificative ale componenței de infracțiune prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

Din textul deciziei, deși nu este indicat expres, rezultă că aceste circumstanțe au fost reținute ca agravante, iar instanța de apel, efectuând operațiunea de individualizare a pedepsei ce urma a fi stabilită inculpaților, pripit le-a reținut ca atare, or, acestea constituie semn calificativ al componenței de infracțiune în cauză și, în conformitate cu prevederile art. 77 alin. (2) Cod penal, nu mai putea fi reținută întru agravarea răspunderii inculpaților.

De asemenea, partea apărării atrage atenția și la modalitatea de executare a pedepsei, și anume la posibilitatea aplicării față de inculpați a prevederilor art. 90 și 90¹ Cod penal, însă instanța de apel nici nu a examinat aceste aspecte, dar nici nu a argumentat pedeapsa aplicată.

Având în vedere scopul pedepsei penale și reieșind din circumstanțele cauzei, inclusiv faptul că infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal face parte din categoria celor grave, pentru care legea penală prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani, este evident că în privința inculpaților Belous Dumitru și Sîrghii Victor nu poate fi aplicată decât o pedeapsă privativă de libertate, însă consideră că aceasta urmează a fi aplicată, ținând cont de prevederile art.70 alin.(3¹), 90, 90¹ Cod penal și 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, oferind-le astfel, o șansă de corectare, fără a fi izolați de societate. De altfel, reeducarea și corectarea inculpaților este posibilă, fiind echitabilă și rațională fără izolarea lor de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 și 90¹ Cod penal.

Este cert acel fapt că legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens.

La caz, reieșind din circumstanțele sus menționate, consideră oportun ca termenul pedepsei cu închisoare stabilit să fie modificat, și respectiv, să fie suspendată executarea pedepsei, cu stabilirea unui termen de probă, și pe cale de consecință, legislația stabilește inculpatului unele restricții în acest termen. De altfel, pericolul de a fi anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în cazul încălcării condițiilor termenului de probă, va îndrepta comportamentul inculpaților și îi va determina la respectarea ordinii stabilite în societate, la respectarea legilor.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Popa Alexandru în numele inculpaților, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

8.1. Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat de avocatul recurent și analizând decizia atacată, consideră că alegațiile acestuia sunt nefondate și în acest sens se reiterează că, judecarea cauzei penale vizate în recursul ordinar a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, și la judecarea apelului declarat de procuror, instanța de apel a verificat îndeplinirea de către prima instanță a cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, constatând că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată.

Totodată, a reținut că, prima instanță corect a stabilit fapta prejudiciabilă comisă de către ambii inculpați ca *huliganism agravat, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințare cu aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*, însă acțiunile inculpatului Sîrghii Victor au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, iar a inculpatului Belous Dumitru în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal în baza căruia i s-a aplicat pedeapsa, astfel, fiind considerată o eroare la încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, precum și la stabilirea pedepsei.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a corectat eroare, prin încadrarea acțiunilor inculpatului Belous Dumitru în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

La fel, instanța de apel a considerat că argumentele invocate de către acuzatorul de stat privind blândețea pedepsei aplicată inculpaților, sunt întemeiate, or, verificând legalitatea acesteia, a reținut că, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana vinovaților, astfel, fiindu-le stabilită o pedeapsă inechitabilă pentru consecințele survenite.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a casat hotărârea primei instanțe și în partea stabilirii pedepsei, ajungând la concluzia că pedeapsa aplicată de către prima instanță nu va fi capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale și astfel, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, și respectând prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpaților li s-a stabilit o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, motivându-și soluția în acest sens așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent în ce privește aplicarea prevederilor art.90 Cod penal la stabilirea pedepsei inculpaților, a constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată (f. d. 32-35, vol. III).

Subsidiar, Colegiul lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Totodată, Colegiul penal consideră necesar de a remarca faptul că, textul art.90 alin.(1) Cod penal, prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, or, legea specifică: „...ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele...”.

Prin urmare, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, după caz, și a celei complimentare, instanța trebuie să de-a o suplimentară motivare de ce trage concluzia că vinovatul nu este rațional ca să execute real termenul pedepsei stabilite. Din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al vinovatului, ci o *facultate a instanței de judecată*, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Raționamentul instanței de-a suspenda executarea pedepsei, depinde, de rînd cu celelalte împrejurări ale cauzei, de personalitatea vinovatului, de comportamentul acestuia anterior și după săvârșirea infracțiunii, în timpul urmăririi penale sau al judecării.

8.2. Referitor la solicitarea părții apărării privind aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) și 90¹ Cod penal, Colegiul penal consideră că este nefondată, or, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei cu închisoarea, cu executarea efectivă a acesteia, în limitele stabilite de art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală se va atinge scopul pedepsei penale, care în viziunea Colegiului penal este echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

8.3. Iar alegațiile recurentului precum că instanța de apel nu a ținut cont de modificările introduse în Codul penal, indicate supra, și nici nu s-a expus asupra posibilității aplicării acestora, instanța de recurs reține că, această solicitare nu a fost invocată de către partea apărării în instanța de apel, care la rîndul său, s-a expus asupra categoriei de pedeapsă, mărimii și modului de executare a pedepsei.

8.4. De asemenea, Colegiul penal consideră neîntemeiat argumentul avocatului-recurent, precum că, instanța de apel a reținut ca circumstanțe agravante semnele calificative ale componenței de infracțiune prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, deși

în textul deciziei nu este indicat expres, or, instanța de apel, ajungând la concluzia că, în privința inculpaților urmează a fi aplicată pedeapsa reală cu închisoarea, a constatat că, instanța de fond la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal a ignorat totalmente caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, circumstanțele cauzei, precum și comportamentul cinic cu care au acționat inculpații.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Popa Alexandru în numele inculpaților Sîrghii Victor și Belous Dumitru se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Popa Alexandru în numele inculpaților Sîrghii Victor și Belous Dumitru împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2018, în cauza penală în privința lui **Sîrghii Victor** XXXXX și **Belous Dumitru** XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **05 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Boico Victor